

ARANYPOR

Endrődi Sándor

I.

Valamit mondanék neked, fiacskám,
Mit méltó, hogy elmédbe vés:
A bátorságot soh?se zavard össze
Azzal, mi ? hencegés.

II.

Árok van előtted? Ne kicsinyeld kérlek,
Kudarcc a jutalma minden hencegésnek.
Bizonyítsd be tettel, hogy ügyes, bátor vagy,
S akkor mondd a ?Hopp?-ot, mikor ? átugrottad.

III.

Mi nehéz, mi könnyű? Soh?se gondold rája,
Csak fogj a dologhoz istenigazába.
A nehéz is könnyű lesz a törekvő jónak,
S a könnyű is nehéz a ? nem akarónak.

IV.

Nem akarsz dolgozni? Akkor minden hiába!
Sült veréb nem repül az ember szájába.
Barázda sem dől ki pihenő ekéből
S bizony aratás sincs sehol ? munka nélkül!

V.

Sokat ígér a föld, mit magad szántottál,
De azért, barátom, soh?se bizakodjál,
Ne nézd aratásnak, ami csak virágzás ?
Emberé a munka, Istené az áldás!

Forrás: www.keresztenydalok.hu